

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Tiché a soudců JUDr. Renáty Lukešové a JUDr. Filipa Havrdy ve věci

žalobkyně: **Advokátní kancelář Jansta, Kostka spol. s r.o.**, IČO 28505913
sídlem Těšnov 1059/1, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou Mgr. Kateřinou Rokosovou
sídlem Těšnov 1059/1, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ing. V[redacted] P[redacted]**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Janem Hrudkou
sídlem náměstí starosty Pavla 5, 272 01 Kladno

o zaplacení 559 117 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 30. 11. 2017, č. j. 221 C 132/2015-1164

takto:

- I. Odvolání žalobkyně proti výroku I. rozsudku soudu prvního stupně se odmítá.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II. a III. potvrzuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Smíšek Martin

- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení 12 826 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Kladně.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Kladně rozsudkem ze dne 30. 11. 2017, č. j. 221 C 132/2015-1164, výrokem I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni 14 023,90 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 13 579,90 Kč od 23. 4. 2015 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. zamítl žalobu na stanovení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni 545 093,10 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 545 093,10 Kč od 23. 4. 2015 do zaplacení. Výrokem III. uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému k rukám České republiky – Okresnímu soudu v Kladně do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení 121 847 Kč. Soud prvního stupně uzavřel, že žalobkyně v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 podala jako právní zástupce žalovaného opožděně námítky proti směnečnému platebnímu rozkazu, které tak byly odmítnuty, směnečný platební rozkaz nabyl právní moci a stal se vykonatelným. Přiznání odměny za úkony právní služby vykonané žalobkyní v tomto řízení, za které žalobkyně žádá přiznat odměnu advokáta pod body 1, 2, 18, 25, 26, 28, 29 a 31, posoudil za v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobkyně chtěla těmito úkony docílit nápravy vlastního pochybení při poskytování právní služby žalovanému, když žalobkyně navíc pochybila při poskytnutí právní služby, která předpokládala její odbornost. U úkonů právní služby pod body 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 21, 27, 32, a 33 soud prvního stupně shledal přiznání odměny za tyto úkony v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobkyně žádala hradit odměnu za poskytnutou právní pomoc v řízeních, která byla zahájena právě v důsledku jejího pochybení a to opožděného podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu. Ke shodnému závěru soud prvního stupně dospěl, i pokud jde o úkony právní služby pod body 5, 20, 22, 23, 24 a 30. Naopak oprávněným soud prvního stupně shledal nárok žalobkyně na odměnu za úkony právní služby pod body 3 a 4, pod bodem 8 a částečně pod bodem 7. Nároky žalobkyně pod bodem 3 a 4 se netýkaly její činnosti v předmětném směnečném řízení, nárok pod bodem 7 žalovaný nezpochybnil, pouze namítal jeho výši s tím, že odměna měla být účtována v jedné polovině, neboť úkon právní služby byl realizován ve prospěch dvou subjektů, a to žalovaného a společnosti IB Corp a.s. Realizaci právní služby pod bodem 8 žalovaný rovněž nezpochybnil a nenamítal, ani výpočet její výše. Soud prvního stupně proto žalovanému uložil zaplatit žalobkyni za služby, které buď žalovaný nerozporoval a nezpochybňoval, případně, které neměly žádnou spojitost se směnečným platebním rozkazem, který byl v neprospěch žalovaného pravomocně vydán.
2. Proti shora uvedenému usnesení podala včas odvolání žalobkyně do všech jeho výroků. Namítala, že soud prvního stupně rozsudek vyhlásil v jiném znění, než je v žalobě uvedeno, ačkoli po vyhlášení rozsudku je jím soud vázán a zdůraznila, že nešlo o početní chybu, kterou by bylo možno opravit postupem dle ustanovení § 164 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), neboť takto by nešlo vyloučit, že by bylo doručeno písemné vyhotovení rozsudku, kde by byla uložena žalovanému povinnost zaplacení lišící se například v řádech tisíců či desetitisíců od doby hlášení rozhodnutí. Dle žalobkyně je to důvod pro zrušení rozsudku odvolacím soudem. Žalobkyně zdůraznila, že jí byl přiznaný nárok uplatněný pod bodem 3, 4, 7 a 8, ale součet těchto částek činí 8 881,40 Kč, nikoli částku, ke které dospěl soud prvního stupně, ačkoli z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že žádná jiná další částka nad rámec právních služeb pod bodem 3, 4, 7 a 8 žalobkyni přiznána nebyla. Namítala vnitřní rozpornost rozsudku stran závěru soudu o skutkovém stavu a posouzení věci po právní stránce, pokud jde o úkon právní služby pod bodem 31. Dle žalobkyně soud prvního stupně v závěru označeném žalobkyní body 1, 2 a 4 dospěl ke skutkovému zjištění, že žalobkyně pro žalovaného provedla úkon právní služby pod

bodem 31 v rámci řízení vedeného u Krajského soudu v Praze, ale pak takové zjištění ze závěrů označených žalobkyní body 3, 5, 6 a 15 soudu prvního stupně nevyplývá. Dle žalobkyně soud prvního stupně o úkonu právní služby pod bodem 31 vůbec nerozhodl právně. Žalobkyně namítala, že na úkony právní služby pod 18, 25, 26, 28, 29 a 31 nelze hledět jako na úkony učiněné v řízení vedeném Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 ve smyslu smlouvy o právním zastoupení, neboť touto smlouvou se žalobkyně zavázala žalovanému poskytovat právní služby ve věci vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012. Smlouva o právní pomoci se vztahovala pouze a jen na směnečné řízení vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 do jeho pravomocného skončení. Smlouva se nevztahovala na řízení o mimořádných opravných prostředcích, tedy řízení o žalobě pro zmatečnost či řízení o žalobě na obnovu řízení, ani na dovolací řízení. Tyto úkony právní služby byly žalobkyní provedeny na základě ústně uzavřených smluv o poskytování právních služeb mezi účastníky řízení v roce 2014 bez sjednání výše odměny a žalovaný pro jejich realizaci vybavil žalobkyni písemnou procesní plnou mocí. Žalobkyně namítala, že závěr soudu prvního stupně o tom, že žalovaný do doby pochybení žalobkyně v podobě opožděného podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu, dřívější právní služby řádně hradil, nemá oporu v provedeném dokazování. Dále rozporovala závěr soudu prvního stupně o nepřiznání žalobkyni nároku na odměnu pro rozpor s dobrými mravy a odkázala na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Namítala, že teprve z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně zjistila, jaký význam soud přisuzuje emailové komunikaci mezi účastníky. Pokud by tato skutečnost byla žalobkyni známa, byla připravena předložit v řízení další emailovou korespondenci mezi účastníky, která emailovou korespondenci zásadním způsobem modifikovala. Žalobkyně namítala porušení ustanovení § 118a odst. 2 o. s. ř. soudem prvního stupně. Namítala také, že její jednání spočívající v nárokování odměny za poskytnuté úkony právní služby žalovanému nebylo v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobkyně mohla s ohledem na postup Krajského soudu v Praze ve směnečném řízení legitimně očekávat, že její námítka proti směnečnému platebnímu rozkazu byly podány včas a poukázala i na skutečnost, že soudy řešící včasnost či opožděnost námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu nezastávaly jednotný názor. Žalobkyně zdůraznila, že v řízení o směnečném platebním rozkazu nebylo postaveno najisto, zda by měl žalovaný procesní úspěch ve věci, neboť i v případě včasného podání námitek nebylo vyloučeno, že by příslušný soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že se vydaný směnečný platební rozkaz ponechává v platnosti. Pokud by tomu tak bylo, zahájila by společnost BLACK SYSTEM s.r.o. rovněž všechna řízení, včetně exekučního. Úkony právní služby pod bodem 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 19, 21, 27 a 32 byly žalobkyní žalovanému poskytnuty na základě jeho tvrzení, že zaplacením dlužné částky ve výši 13 650 000 Kč dne 24. 4. 2014 zanikla pohledávka vyplývající ze směnky, respektive zaniklo oprávnění vymáhat nárok přiznaný směnečným platebním rozkazem, případně, že společnost BLACK SYSTEM s.r.o. podáním exekučního návrhu uvedla soudního exekutora v omyl, když podala exekuční návrh s úmyslem vymoci plnění ze směnky a sebe obohatit. Žalobkyně tvrdila, že úkon právní služby pod bodem 5 nemá žádnou souvislost s případným pochybením žalobce ve směnečném řízení a úkony právní služby pod bodem 20, 22, 23 a 30 byly žalovanému poskytnuty na základě jeho tvrzení, že došlo k zániku pohledávky vyplývající ze směnky a společnost BLACK SYSTEM s.r.o. se svého nároku, pokud podala exekuční návrh s úmyslem vymoci plnění ze směnky, domáhala nedůvodně. Dle žalobkyně jí nesprávně nebyla přiznána odměna za úkony právní služby pod body 11, 29 a 28 s tím, že šlo o doplnění návrhů a měl být řádně podán návrh sám. Důvodem doplnění žaloby pro zmatečnost a žaloby na obnovu řízení bylo to, že odpadl důvod přerušení těchto řízení, neboť Nejvyšší soud České republiky rozhodl o podaném dovolání žalovaného. K poskytnutí těchto úkonů právní služby dal žalovaný žalobkyni pokyn emailovou zprávou. Závěr soudu o tom, že žalobkyně neprovedla právní služby řádně, je tak nesprávný. Žalobkyně namítala i nesprávný závěr soudu ohledně tarifní hodnoty za úkon právní služby pod bodem 7, kdy je dle žalobce nutno považovat za tarifní hodnotu částku 50 000 Kč ve smyslu ustanovení § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu

(dále jen „AT“), v tomto řízení však bylo možno zjistit tarifní hodnotu ceny nemovitostí v době započítání právní služby. Pokud soud nezdůvodnil, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že se v posuzovaném případě jedná o věc nebo právo penězi neocenitelné, učinil rozsudek nepřezkoumatelným. Dle žalobkyně je v posuzovaném případě tarifní hodnota pro stanovení odměny za úkon právní služby 3 900 000 Kč, která představuje kupní cenu 100% podílu žalovaného ve společnosti IB Design s.r.o. Dle ustanovení § 12 odst. 4 AT náleží advokátovi při zastupování více osob, za každou zastupovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20%. Žalobkyně vytýkala soudu prvního stupně, že se nevypořádal s odkazovaným usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 4. 2014, sp. zn. 26 Cdo 786/2014 ve vztahu k dvěma rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, na něž poukázal žalovaný a zatížil tak řízení vadou. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně uvedl, že v řízení bylo spolehlivě prokázáno, že žalobkyně v důsledku vlastního primárního pochybení při poskytování právních služeb žalovanému po opožděném podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu, mu poskytovala další právní služby jako „zachraňovací úkony“, kterými se snažila své flagrantní pochybení napravit. Žalobkyně v řízení před Krajským soudem v Praze vedeném pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 pochybila nejen opožděným podáním námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu, ale ani žádost o prominutí zmeškání lhůty nespojila s úkonem samotným. Pochybení žalobkyně bylo prokázáno rozhodnutími Vrchního soudu v Praze a Nejvyššího soudu ČR. Žalovaný poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 9. 2018, č. j. 27 Cdo 622/2018-663, kterým Nejvyšší soud zamítl dovolání žalovaného se závěrem, že námitky podané žalobkyní za žalovaného až dne 27. 9. 2013, byly podány opožděně, a to i za situace, že by lhůta k podání námitek začala běžet až dne 17. 9. 2013. Je tak nepochybné, že žalobkyně při podání námitek za žalovaného pochybila. Dle žalovaného, je tak nárok žalobkyně na úhradu odměny za jeho právní služby nedůvodný, neboť mimo těch právních služeb, za které byla žalobci před soudem prvního stupně přiznána odměna, je její nárok v rozporu s dobrými mravy, neboť se dožaduje odměny za právní úkony, které byly učiněny pouze na její radu s úmyslem odstranit škodlivé následky jejího profesního pochybení. Pokud by žalobkyně primárně nepochybila, nebyla by dána nutnost vykonat právní služby, za které se nyní domáhá přiznání odměny. Pochybením způsobila žalobkyně žalovanému definitivní ztrátu možnosti bránit se svými námitkami v rámci směnečného řízení. Dle žalovaného mu způsobila újmu v řádech milionů a nyní se na něm domáhá částky v řádech sta tisíců jako odměny za úkony právní služby, kterými se pokoušela napravit závadný stav, který způsobila. Žalovaný zdůraznil, že mu žalobkyně při činnosti „zachraňovacích úkonů“ nesdělila, že bude v budoucnosti za takové úkony požadovat jejich úhradu a v jaké výši. Takové jednání je rozhodně v rozporu s dobrými mravy. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212 a 212a o. s. ř. s tím, že je na místě částečně odvolání žalobkyně odmítnout pro nedostatek subjektivní legitimace a co do zbytku neshledal její odvolání opodstatněným.
5. Podle § 218b o. s. ř. odvolací soud odmítne odvolání, které bylo podáno někým, kdo k odvolání není oprávněn. V tomto případě soud prvního stupně výrokem I. částečně vyhověl nároku žalobkyně na zaplacení. Jestliže bylo jejímu nároku vyhověno, není subjektivně legitimována k podání odvolání. Subjektivní přípustnost odvolání znamená takový stav procesní újmy, která by mohla nastat na straně žalobkyně, jež se projevuje poměřením nejpriznivějšího výsledku, který soud prvního stupně pro účastníka mohl založit svým rozhodnutím a výsledku, který svým rozhodnutím skutečně založil. Z povahy odvolání jako opravného prostředku pak plyne, že

oprávnění je podat, svědčí účastníku, v jehož neprospěch bylo rozhodnutí vydáno, tedy účastníku, který podává odvolání, byla způsobena újma, která by mohla být odstraněna tím, že by odvolací soud napadené rozhodnutí změnil či zrušil. Na žalobkyni je třeba pohlížet ve smyslu ustanovení § 218b o. s. ř. jako na osobu neoprávněnou podat odvolání proti výroku I., neboť svým odvoláním nemůže dosáhnout lepšího výsledku, než kterého se návrhem na zaplacení žalované částky domáhala. Odvolací soud proto odvolání žalobkyně proti výroku I. rozsudku soudu prvního stupně podle § 218b o. s. ř. odmítl.

6. Soud prvního stupně vycházel z následujících skutkových zjištění.

A. Účastníci řízení dne 11. 4. 2013 uzavřeli smlouvu o poskytování právních služeb, kterou se žalobkyně zavázala poskytnout právní služby žalovanému ve věci proti společnosti BLACK SYSTEM, o zaplacení 13 650 000 Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 a zastupování v exekučním řízení vedené soudním exekutorem Mgr. Hynkem Sekyrkou pod sp. zn. 145 EX 129/13, na základě pověření Okresního soudu v Kladně ze dne 27. 2. 2013 č. j. 55 EXE 170/2013-13, ve věci o zaplacení 13 650 000 Kč s příslušenstvím. Poskytování právních služeb se žalobkyně zavázala realizovat prostřednictvím společníků advokátní kanceláře žalobkyně, případně jejími zaměstnanými advokáty. Mezi účastníky byla sjednána smluvní odměna ve výši 10 000 Kč za úkon právní služby, mimosmluvní odměna za náhradu hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytováním právních služeb a náhrada za promeškaný čas v souvislosti s poskytováním právních služeb ve výši 500 Kč za 1 hodinu promeškaného času. Veškeré částky byly uvedeny bez DPH.

B. Žalobkyně je společností s ručením omezeným, zapsaná v obchodním rejstříku s předmětem podnikání výkon advokacie. Žalobkyně uskutečnila na základě zmocnění žalovaného tyto úkony právní služby, za které se domáhá úhrady: **1)** Vypracování odvolání žalovaného ze dne 3. 2. 2014 proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, č. j. 59 Cm 252/2012-281 (odmítnutí námitek žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu). Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu 30 479,90 Kč (1/2 úkonu právní služby), včetně DPH, z punkta (dále jen „pct“) 13 650 000 Kč. **2)** Replika žalovaného ze dne 19. 2. 2014 k vyjádření žalobce ze dne 11. 2. 2014 (reakce žalobce na odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014 č. j. 59 Cm 252/2012-281). Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu 60 596,80 Kč, včetně DPH, z pct 13 650 000 Kč. **3)** Exekuční návrh ze dne 13. 3. 2014 proti společnosti BLACK SYSTEM s.r.o., pro vymožení částky 6 413 Kč, podaný u soudního exekutora JUDr. Juraje Podkonického, PhD. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 1 270,50 Kč včetně DPH (1/2 úkonu právní služby), z pct 6 413 Kč. **4)** Částečné zpětvzetí exekučního návrhu dne 18. 3. 2014 ve věci vedené soudním exekutorem JUDr. Jurajem Podkonickým, PhD., proti společnosti BLACK SYSTEM s.r.o., pro vymožení 6 413 Kč. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu 1 270,50 Kč včetně DPH (1/2 úkonu právní služby), z pct 6 413 Kč. **5)** Odůvodnění stížnosti ze dne 1. 4. 2014 proti usnesení PČR z 10. 3. 2014, č. j. KRPA-464482-33/TČ-2013-0000-91, adresované Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5, kterým byla odložena trestní věc podezření ze spáchání zločinu (padělání a pozměnění platebního prostředku). Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 3 140 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 30 000 Kč. **6)** Návrh ze dne 2. 4. 2014 na zápis změn do obchodního rejstříku společnosti IB Design s.r.o. ve výši 2 178 Kč; v rozsahu této částky vzala žalobkyně v průběhu řízení žalobu částečně zpět s tím, že právní služba byla poskytnuta společnosti IB Design s.r.o., nikoli žalovanému. **7)** Vyjádření žalovaných ze dne 11. 4. 2014 k žalobě na určení, vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 17 C 16/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu 29 282 Kč včetně DPH, právní služba byla poskytnuta žalovanému a společnosti IB Corp a.s., vycházeno z pct 3 900 000 Kč (cena 100% obchodního podílu žalovaného ve společnosti IB DESIGN s.r.o.). **8)** Dohoda o započtení ze dne 7. 5. 2014 uzavřená se společností BLACK SYSTEM s.r.o. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 4 646,40 Kč

včetně DPH, vycházeno z pct 60 958,80 Kč. **9)** Návrh ze dne 14. 5. 2014 na zastavení a odklad exekuce, vedené Okresním soudem v Kladně pod sp. zn. 53 EXE 655/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **10)** Vyjádření ze dne 21. 5. 2014 ve věci vedené Okresním soudem v Kladně pod sp. zn. 10 E 3/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,40 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč (ve věci zřízení soudcovského zástavního práva k nemovitostem na základě návrhu společnosti BLACK SYSTEM s.r.o.). **11)** Doplnění návrhu ze dne 21. 5. 2014 na zastavení exekuce vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 53 EXE 655/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **12)** Odvolání žalovaného ze dne 26. 5. 2014 proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 5. 2014, č. j. 7 Nc 7501/2014-118. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 2 178 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 10 000 Kč (odvolání proti nařízenému předběžnému opatření zákazu dispozice nemovitostmi). **13)** Vyjádření žalovaného ze dne 27. 5. 2014 v řízení vedeném Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu, katastrální pracoviště Praha. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 1 573 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 5 000 Kč (vyjádření k zapsaným zástavám v katastru nemovitostí). **14)** Vyjádření žalovaného ze dne 27. 5. 2014 v řízení vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 1 573 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 5 000 Kč (informace katastrálnímu úřadu, že je naplněn důvod pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. g) a případně písm. h) o. s. ř.). **15)** Návrh ze dne 27. 5. 2014 na zrušení exekučních příkazů vydaných v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Mgr. Hynkem Sekyrkou, pod sp. zn. 145 EX 411/14. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **16)** Návrh ze dne 5. 6. 2014 na výmaz poznámky zapsané v řízení vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno pod zn. Z 3681/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 1 573 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 5 000 Kč. **17)** Návrh ze dne 5. 6. 2014 na zastavení exekuce vedené soudním exekutorem Mgr. Hynkem Sekyrkou pod sp. zn. 145 EX 411/14. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **18)** Dovolání ze dne 6. 6. 2014 ve věci vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 60 596,80 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **19)** Vyjádření ze dne 6. 6. 2014 v řízení vedeném Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu, katastrální pracoviště Praha pod sp. zn. V-29849/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 1 573 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 5 000 Kč. **20)** Podnět ze dne 13. 6. 2014 k učinění zajišťovacích úkonů Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 9. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 3 146 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 30 000 Kč dle § 10 odst. 3 písm. c) AT. **21)** Odvolání ze dne 17. 6. 2014 proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 6. 2014, č. j. 53 EXE 655/2014-17. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **22)** Trestní oznámení ze dne 19. 6. 2014 adresované Městskému státnímu zastupitelství. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 3 146 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 30 000 Kč. **23)** Podnět ze dne 27. 6. 2014 k učinění zajišťovacích úkonů ve věci vedené Policií CR, Obvodním ředitelstvím Praha 3, pod sp. zn. KRPA-243057-2/TČ-2014-001393. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 3 146 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 30 000 Kč. **24)** Vyjádření ze dne 27. 6. 2014 k postoupení dozorového spisu vedeného Městským státním zastupitelstvím v Praze pod sp. zn. 4 KZN 180/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 3 146 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 30 000 Kč. **25)** Žaloba pro zmatečnost ze dne 31. 7. 2014 ve věci vedené pod sp. zn. 59 Cm 252/2012. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 2 178 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 10 000 Kč (§ 9 odst. 1 AT). **26)** Žaloba na obnovu řízení ze dne 31. 7. 2014 ve věci vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 2 178 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 10 000 Kč

včetně DPH (§ 9 odst. 1 AT). **27)** Návrh ze dne 13. 8. 2014 na odklad exekuce vedené soudním exekutorem Mgr. Hynkem Sekyrkou pod sp. zn. 145 EX 411/14. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **28)** Doplnění žaloby ze dne 14. 8. 2014 na obnovu řízení vedeném Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 2 178 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 10 000 Kč (§ 9 odst. 1 AT). **29)** Doplnění žaloby pro zmatečnost ze dne 14. 8. 2014 v řízení vedeném Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 2 178 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 10 000 Kč (§ 9 odst. 1 AT). **30)** Doplnění trestního oznámení ze dne 15. 8. 2014 adresované Městskému státnímu zastupitelství v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 4 KZN 180/2014. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 3 146 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 30 000 Kč (§ 10 odst. 3 písm. c) AT). **31)** Odvolání ze dne 9. 9. 2014 proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2014, č. j. 59 Cm 252/2012-435 (proti zamítavému návrhu na odklad vykonatelnosti usnesení a směnečného platebního rozkazu). Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 60 596,80 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **32)** Odvolání ze dne 15. 9. 2014 proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 1. 9. 2014, č. j. 53 EXE 655/2014-266. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. **33)** Odvolání proti usnesení o zastavení řízení o výkon rozhodnutí (pouze proti nákladovému výroku) ze dne 23. 9. 2014 Okresního soudu v Kladně ze dne 5. 9. 2014, č. j. 10 E 3/2014-170. Žalobkyně požadovala mimosmluvní odměnu ve výši 30 479,90 Kč včetně DPH, vycházeno z pct 13 650 000 Kč. Žalobkyně vystavila žalovanému ve výši žalované částky fakturu (daňový doklad č. 201500295) za provedené právní služby, v příloze je specifikovala a opakovaně jej upomínala o zaplacení dopisem ze dne 20. 2. 2015 a 13. 4. 2015. Žalovaný na výzvu žalobkyně nic nezaplátil z důvodu pochybení žalobkyně (opožděné podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu), které ho poškodilo.

C. Řízení vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 bylo zahájeno 15. 6. 2012 k návrhu žalobkyně společnosti BLACK SYSTEM s.r.o. proti žalovanému, a to na stanovení povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni společnosti BLACK SYSTEM s.r.o. do tří dnů od doručení směnečného platebního rozkazu směnečný peníz ve výši 13 650 000 Kč s příslušenstvím a směnečnou odměnou. Krajský soud v Praze vydal dne 16. 10. 2012, pod č. j. 59 Cm 252/2012-24, směnečný platební rozkaz (dále jen „SPR“), kterým bylo žalovanému uloženo zaplatit společnosti BLACK SYSTEM s.r.o. směnečný peníz 13 650 000 Kč, 6 % úrok z této částky od 18. 6. 2011 do zaplacení, směnečnou odměnu 45 499 Kč a náhradu nákladů řízení 975 110 Kč k rukám právního zástupce společnosti BLACK SYSTEM s.r.o. Žalovaný prostřednictvím předcházejícího právního zástupce soudu namítal neúčinnost doručení SPR. Právní zastoupení žalovaného žalobkyně převzala dne 13. 5. 2013. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 29. 8. 2013 rozhodl o neúčinnosti doručení SPR žalovanému. Lhůta k podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu počala žalovanému běžet 31. 8. 2013, žalovaný prostřednictvím žalobkyně podal proti SPR námítky datované 9. 9. 2013 až dne 27. 9. 2013. Krajský soud v Praze Krajský soud v Praze nejprve nařídil k projednání těchto námitek jednání, ale usnesením ze dne 15. 1. 2014, č. j. 59 Cm 252/2012-260, tyto odmítl z důvodu opožděnosti. K odvolání žalovaného proti usnesení o odmítnutí námitek proti SPR z důvodu jejich opožděnosti Vrchní soud usnesením ze dne 23. 4. 2014, č. j. 12 Cmo 128/2014-356, potvrdil napadené usnesení soudu prvního stupně a uzavřel, že žalovaným nebyly splněny ani podmínky pro postup dle § 58 odst. 1 o. s. ř., tedy pro prominutí zmeškání lhůty pro podání námitek. SPR tak nabyl právní moci dne 3. 9. 2013, v nákladovém výroku dne 17. 9. 2013. Žalovaný proti oběma posledně jmenovaným rozhodnutím podal dovolání, které Nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 22. 7. 2014, č. j. 29 Cdo 2645/2014-405, odmítl. Žalovaný podal proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2014, č. j. 59 Cm 252/2012-260, a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2014, č. j. 12 Cmo 128/2014-356, dne 4. 8. 2014 žalobu pro

zmatečnost a žalobu na obnovu řízení. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 26. 8. 2014, č. j. 59 Cm 252/2012-435, zamítl návrh žalovaného na odklad vykonatelnosti SPR. K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 9. 2. 2015, č. j. 4 Co 177/2014-472, zrušil usnesení soudu prvního stupně z důvodu vady řízení (rozhodnutí vyloučeným soudcem). Krajský soud v Praze usnesením ze dne 18. 5. 2015, č. j. 59 Cm 252/2012-493, opětovně zamítl návrh žalovaného na odklad vykonatelnosti SPR. K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4 Co 120/2015-505, nařídil odklad vykonatelnosti SPR do právní moci meritorního rozhodnutí v řízení o žalobě pro zmatečnost. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 7. 12. 2015, č. j. 59 Cm 252/2012-527, zamítl žalovaným podanou žalobu pro zmatečnost a žalobu na obnovu řízení. Usnesení Krajského soudu bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 6. 2017, č. j. 11 Cmo 11/2016 - 577, které nabylo právní moci dne 26. 7. 2017. Usnesením ze dne 30. 1. 2013, č. j. 59 Cm 252/2012-281 nařídil Krajský soud v Praze k návrhu společnosti BLACK SYSTEM s.r.o. předběžné opatření, kterým žalovanému zakázal dispozici s jeho nemovitostmi. K odvolání žalovaného bylo usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 4. 2014, č. j. 12 Cmo 68/2014-347 napadené usnesení Krajského soudu v Praze změněno tak, že návrh společnosti BLACK SYSTEM s.r.o. na vydání předběžné opatření byl zamítnut.

8. Odvolací soud doplnil dokazování sdělením podstatného obsahu rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 9. 2018 sp. zn. 27 Cdo 622/2018, kterým bylo odmítnuto dovolání žalovaného proti usnesení Vrchního soudu v Praze, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského soudu v Praze o zamítnutí žaloby pro zmatečnost. Mimo jiné Nejvyšší soud uzavřel, že žalobkyně za žalovaného podané námítky proti SPR byly podány opožděně.
9. Odvolací soud se ztotožňuje s postupem soudu prvního stupně, který na věc správně aplikoval ustanovení § 3028 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), dle kterého se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti. Na právní vztahy vzniklé před 1. 1. 2014 pak soud prvního stupně správně aplikoval ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, platného do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“).
10. Podle § 724 obč. zák. se příkazní smlouvou zavazuje příkazník, že pro příkazce obstará nějakou věc nebo vykoná jinou činnost.
11. Podle § 725 obč. zák. je příkazník povinen jednat při plnění příkazu podle svých schopností a znalostí. Od pokynů příkazcových se příkazník může odchýlit jen tehdy, je-li to nezbytné v zájmu příkazce a nemůže-li včas obdržet jeho souhlas; jinak odpovídá za škodu.
12. Podle § 730 odst. 1 a 2 obč. zák. je příkazce povinen poskytnout příkazníkovi odměnu pouze tehdy, jestliže byla dohodnuta nebo je obvyklá, zejména vzhledem k povolání příkazníka. Příkazce je povinen poskytovat odměnu, i když výsledek nenastal, ledaže nezdar jednání byl způsoben porušením povinnosti příkazníka.
13. Podle § 2430 o. z. příkazní smlouvou se příkazník zavazuje obstarat záležitost příkazce.
14. Podle § 2438 odst. 1 a 2 o. z. příkazce poskytne příkazníkovi odměnu, byla-li ujednána nebo je-li

obvyklá, zejména vzhledem k příkazcovu podnikání. Příkazce poskytne odměnu, i když výsledek nenastal, ledaže byl nezdar způsoben tím, že příkazník porušil své povinnosti. To platí i v případě, že splnění příkazu zmařila náhoda, ke které příkazník nedal podnět.

15. Podle § 3 odst. 1 o. z. soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.
16. Podle § 4 odst. 1 o. z. má se za to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností a že to každý od ní může v právním styku důvodně očekávat.
17. Podle § 5 odst. 1 o. z. kdo se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži.
17. Podle § 6 odst. 1 o. z. má každý povinnost jednat v právním styku poctivě.
18. Podle § 7 o. z. má se za to, že ten, kdo jednal určitým způsobem, jednal poctivě a v dobré víře.
19. Podle § 8 o. z. Zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.
20. Podle § 1 odst. 1 a § 3 odst. 1 AT odměna advokáta za poskytování právních služeb (dále jen "odměna advokáta") se řídí jeho smlouvou s klientem (dále jen "smluvní odměna"); není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosmluvní odměně. Smluvní odměna je ujednáním mezi advokátem a klientem o částce, za niž bude právní služba poskytnuta, anebo o způsobu jejího určení.
21. Podle § 2 odst. 1 AT při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně, nestanoví-li tato vyhláška jinak; § 12 odst. 2 se neužije. Na to je advokát povinen upozornit klienta, jedná-li s ním o smluvní odměně.
22. Podle § 6 odst. 1 AT výše mimosmluvní odměny se stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal.
23. Podle § 13 odst. 1 AT advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy a fotokopie.
24. Podle § 22 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“) se advokacie vykonává zpravidla za odměnu a od klienta lze žádat přiměřenou zálohu.
25. Podle § 22 odst. 3 zákona o advokacii způsob určení odměny a náhrad advokáta, který vykonává advokacii samostatně nebo společně s jinými advokáty, případně i jejich výši, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.
26. Podle § 23a zákona o advokacii je-li advokát, společnost nebo zahraniční společnost plátcem daně z přidané hodnoty, náleží advokátovi, společnosti nebo zahraniční společnosti k odměně a k náhradám podle § 22 nebo 23 rovněž částka odpovídající této dani, kterou jsou povinni advokát

nebo společnost z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty ve znění pozdějších předpisů).

27. Odvolací soud shodně jako soud prvního stupně uzavírá ohledně příkazní smlouvy upravené, jak v obč. zák., tak v o. z., že jejím obsahem je závazkový vztah mezi zastoupeným a zástupcem, případně mezi příkazcem a příkazníkem, kdy se zástupce zavazuje pro zastoupeného vykonat určitou věc či činnost a oproti tomu je stanovena povinnost zastoupenému za výkon činnosti poskytnout zástupci odměnu a uhradit mu případné nezbytné náklady, a to i pro případ, když se výsledek sledovaný splněním příkazu nedostaví. V zákoně o advokacii není smlouva o poskytování právních služeb upravena výslovně, může tak být uzavřena nejen písemně, ale i ústně, případně takovým způsobem, který nezpochybnuje vůli smluvních stran. Ze shora uvedeného se podává, že advokát na základě dohody s klientem buď sjedná odměnu smluvní, případně je určena a její výše odvozena od advokátního tarifu a jde tak o odměnu mimosmluvní.
28. Účastníci mezi sebou uzavřeli dne 11. 4. 2013 podle § 724 a následujících obč. zák. smlouvu příkazní, na základě které se zavázala žalobkyně poskytnout žalovanému právní služby ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 a v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Mgr. Hynkem Sekyrkou pod sp. zn. 145 EX 129/13. Účastníci si sjednali smluvní odměnu dle ustanovení § 730 odst. 1 obč. zák., § 22 odst. 1 zákona o advokacii a § 1 a § 13 advokátního tarifu odměnu a náhradu hotových a účelně vynaložených nákladů žalobkyně. V roce 2014 účastníci mezi sebou v průběhu roku opakovaně uzavřeli ústní příkazní smlouvy dle ustanovení § 2430 a násl. o. z., kdy se žalobkyně vždy zavázala poskytnout žalovanému právní službu či služby v konkrétní věci či řízení bez sjednané smluvní odměny a žalovaný žalobkyni k této právní službě zpravidla udělil písemnou plnou moc. Žalobkyně úkony právní služby, které nárokuje v tomto řízení pod body 1) až 33) provedla, odměnu žalovanému vyúčtovala a ten ji odmítl uhradit. Žalobkyni by za obvyklého běhu věcí vznikl nárok na odměnu za služby poskytnuté v žalovaným požadovaném rozsahu.
29. Podle § 415 obč. zák. je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.
30. Podle § 2900 o. z. vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného.
31. Tvrdil-li žalovaný, že žalobkyně v rámci poskytování právních služeb žalovanému naplnila ustanovení § 415 obč. zák. i ustanovení § 2900 o. z. a nesplnila tak svoji zákonnou povinnost předcházet škodě (žalovaný vytýká žalobkyni procesního pochybení v podobě opožděného podání námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu, v důsledku čehož žalovanému vznikly problémy v pracovním i soukromém životě, včetně škody v řádu milionu korun), lze uzavřít, že na straně žalobkyně nebylo shledáno protiprávní jednání, které by umožnilo aplikaci shora uvedených usnesení o předcházení škodě. Základními předpoklady pro odpovědnost za škodu jsou protiprávní jednání, vzniklá škoda a příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním a vzniklou škodou. Žalobkyni poskytnuté právní služby žalovanému, jejichž úhrady se v tomto řízení domáhá, nejsou protiprávním jednáním.
32. V řízení před soudem prvního stupně nebylo žalovaným tvrzeno ani prokázáno, porušení povinnosti žalobkyně jako příkazníka při poskytování těchto úkonů právní služby žalovanému. Tvrzení žalovaného ohledně porušení povinnosti žalobkyně jako příkazníka se vztahuje k jí opožděně podaným námitkám proti SPR, kdy toto podání ale není předmětem tohoto řízení. Žalobkyni tak vznikl nárok na odměnu za poskytnuté právní služby žalovanému v souladu s

ustanovením § 730 odst. 2 obč. zák. a § 2438 odst. 2 o. z.

33. Odvolací soud se ztotožňuje se soudem prvního stupně, že přiznání odměny za úkony právní služby (vyjma úkony právní služby pod body 3), 4), 7) a 8)) žalobkyni by bylo v rozporu s dobrými mravy, neboť jde o úkony právní služby, které žalobce činil při napravování následků svého procesního pochybení v podobě opožděného podání námitek proti SPR. Soud prvního stupně správně aplikoval ustanovení § 3 obč. zák. a ustanovení § 1-14 o. z., která dostatečně argumentačně podpořil správně aplikovanou judikaturou. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že na právní vztahy vzniklé do 31. 12. 2013 je na místě aplikovat § 3 obč. zák. a na právní vztahy vzniklé po 1. 1. 2014, je na místě aplikovat ustanovení § 1-14 o. z. Odvolací soud však v hodnocení, které z úkonů právní služby se řídí § 3 obč. zák. dospěl k závěru, že podle této právní úpravy lze hodnotit pouze úkony právní služby uvedené pod body 1), 2) a 31), neboť řízení ve věci žaloby pro zmatečnost, žaloby na obnovu řízení a dovolání jsou mimořádnými opravnými prostředky a pro tyto úkony je třeba uzavřít samostatnou smlouvu o poskytnutí právních služeb (příkazní smlouvu) a udělit k těmto úkonům samostatnou novou plnou moc. Ustanovení § 3 odst. 1 obč. zák. je normou s relativně neurčitou hypotézou, a je tak na úvaze soudu, aby v konkrétní řešené věci sám vymezil hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Za korektiv dobrých mravů je třeba pokládat souhrn společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihující podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních. Vždy je třeba dostatečně zvážit všechny rozhodné okolnosti případu na stranách obou účastníků sporu, které mohou ovlivnit odpověď na otázku, zda lze obecně po žalobci spravedlivě požadovat, aby mu byla odepřena ochrana jeho práva. V řešené věci bylo prokázáno, že žalobkyně v řízení vedeném Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 59 Cm 252/2012 podala jako právní zástupkyně žalovaného námítka proti SPR opožděně (podání žalovaného ze dne 9. 9. 2013 doručené Krajskému soudu v Praze dne 27. 9. 2013). SPR tak nabyl právní moci a vykonatelnosti, aniž by žalovaný mohl řádně uplatnit svou obranu. Lze uzavřít, že všechny úkony právní služby poskytnuté žalobkyní žalovanému pod body 1), 2), 5), 9) až 33) směřovaly k dosažení změny SPR, případně k zmírnění dopadu pravomocného a vykonatelného SPR do poměrů žalovaného, tedy k nápravě jejího pochybení. Argumentace žalobkyně, že není jisté, jak by věc dopadla, pokud by byly námítka proti SPR podány včas, nejsou relevantní. Tato argumentace by byla na místě v řízení o případné náhradě škody, kdy by se soud musel zabývat pravděpodobným výsledkem řízení. Bylo by čistě na rozhodnutí žalovaného, jak by v řízení ve věci SPR postupoval, pokud by neuspěl s včas podanými námítkami a zda by například vůbec použil mimořádné opravné prostředky. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně se zavázala poskytovat žalovanému právní služby jako odborník a profesionál, u kterého lze předpokládat a očekávat, že právní služby poskytne kvalifikovaným způsobem, k čemuž však v tomto případě nedošlo. Žalobkyně profesionálně pochybila, když námítka proti SPR podala opožděně, navíc za situace, kdy bylo prokázáno, že od žalovaného měla informace potřebné k odvolání k dispozici již 20. 8. 2014. Žalobkyně však nejen nepodala včas námítka proti SPR, ale včas ani nepožádala o prominutí zmeškání lhůty k podání námitek proti SPR.
34. Odvolací námítka žalobkyně týkající se tvrzeného nedostatečného poučení dle § 118b o. s. ř. soudem prvního stupně v souvislosti s hodnocením emailové korespondence neshledal odvolací soud důvodnou. Především zdůrazňuje, že soud důkazy hodnotí ve smyslu ustanovení § 132 o. s. ř. podle své úvahy, jednotlivě a ve vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. A takto hodnotil mailovou korespondenci mezi účastníky soud prvního stupně, pouze k argumentaci žalovaného o opožděnosti námitek podaných žalobkyní. Z hlediska právního hodnocení řešené věci je podstatný závěr, že žalobkyně podala námítka proti SPR opožděně a nepožádala včas o prominutí zmeškané lhůty k podání těchto námitek.

35. Odvolací námitku žalobkyně týkající se závěru soudu prvního stupně, že žalovaný hradil žalobkyni řádně za právní služby do doby, než opožděně podala námitky proti SPR, shledává odvolací soud důvodnou, neboť šlo pouze o tvrzení žalovaného (č. l. 107), ke kterému žalobkyně zdůraznila, že v žalobě neuvedla nic o hrazení právních služeb žalovaným v předcházejícím období (č. l. 150). Neprokázané tvrzení žalovaného je však bez vlivu na závěr soudu o tom, že přiznání odměny za shora uvedené poskytnuté právní služby by bylo v rozporu s dobrými mravy.
36. Odvolací námitku žalobkyně týkající se tvrzení, že právní služby pod body 5, 20, 22, 23 a 30 byly poskytnuty žalovanému v souvislosti s jeho tvrzením o zániku pohledávky, neshledal odvolací soud důvodnou. V opožděně podaných námitkách proti SPR žalovaný namítá, že směnka přiložená k návrhu na vydání SPR je falzifikát, namítá tedy neexistenci dluhu. Jeho další tvrzení promítnutá v poměrech trestního řízení se týkají rovněž neexistence dluhu. Pokud by žalobkyně podala za žalovaného včas námitky proti SPR a žalovaný byl úspěšný, nemuselo dojít k dalším podáním v rámci trestního řízení.
37. Odvolací námitku žalobkyně týkající se hodnocení žalobního nároku pod bodem 31 soudem prvního stupně, odvolací soud neshledal důvodnou. Skutkově soud hodnotil nárok žalobkyně pod bodem 31 v čl. 20 č. l. 14 p. v. a právně v čl. 50 č. l. 20 p. v. Pokud soud jmenovitě nárok pod bodem č. 31 opakovaně neuvedl, jde o chybu v psaní, nikoli o pochybení soudu prvního stupně, které by mělo spočívat v opomenutí nároku žalobkyně či jeho rozporném hodnocení.
38. Odvolací námitku žalobkyně týkající se hodnocení žalobních nároků pod bodem 11), 28) a 29) s tím, že nebyly shledány předpoklady pro jejich přiznání, neboť měla dle soudu prvního stupně žalobkyně žalovat tak, aby nemusela své podání doplňovat, odvolací soud neshledal důvodnou. Konstatuje, že návrhy na pokračování v řízení, které žalobkyně požadovala uhradit pod body 28) a 29) neshledal účelně vynaloženými náklady řízení, které by bylo možno zařadit dle § 11 odst. 1, 2 a 3 AT jako úkon právní služby. Jde o procesní návrh bez nutnosti odborné argumentace. Doplnění návrhu na zastavení exekuce je pak podáním, které přímo směřuje k zastavení řízení zahájeného na základě exekučního titulu SPR, k jehož nabytí právní moci a vykonatelnosti došlo v souvislosti s opožděným podáním námitek proti SPR žalobkyní. Přiznání odměny žalobkyni za tento úkon právní služby by tak bylo v rozporu s dobrými mravy dle § 1-14 o. z., jak shora uvedeno.
39. Odvolací soud shledal shodně jako soud prvního stupně oprávněným nárok žalobkyně na zaplacení poskytnuté právní služby pod body 3), 4), 7,) a 8). Žalobkyně v řízení prokázala, že tyto úkony právní služby pro žalovaného vykonala, a že žalovaný jí za ně nezaplatil. Obrana žalovaného, že nároky pod body 3) a 4) jsou v rozporu s dobrými mravy z důvodu opožděně podaných námitek proti SPR ve směnečném řízení neobstála, naopak bylo prokázáno, že řízení, v němž byly tyto úkony právní služby žalobcem pro žalovaného vykonány, nemá žádný vztah k směnečnému řízení vedenému před Krajským soudem v Praze. Výše nákladů právního zastoupení za každý z těchto úkonů právní služby (1 270,50 Kč) byla žalobkyní vypočtena v souladu s AT (úkon právní služby ve výši 1 500 Kč dle § 7 AT, snížená dle § 11 odst. 2 písm. e) AT, vycházeno z pct 6 413 Kč, za jednu náhradu hotových výdajů 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT a dle § 23a zákona o advokacii 21 % DPH ze součtu těchto částek ve výši 220,50 Kč. Žalobkyní poskytnutá služba pod bodem 7) nebyla žalovaným sporována co do základu, ale pouze co do výše. Její výši však správně neurčila ani žalobkyně, ani soud prvního stupně. Dle odvolacího soudu nelze přisvědčit žalobkyni, že by v tomto případě bylo možné vycházet z ceny obchodního podílu uvedené ve smlouvě o převodu obchodního podílu mezi žalovaným a společností IB Corp, a.s. Předmětem řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 47 Cm 193/2015 byla žaloba na určení, že žalovaný je jediným společníkem společnosti IB Corp, a.s. na základě údajně neplatné smlouvy o převodu obchodního podílu. Neplatnost smlouvy o převodu obchodního podílu tak byla pouze otázkou předběžnou a soud prvního stupně správně aplikoval

při zjištění tarifní hodnoty ustanovení § 9 odst. 3 písm. c) AT. Výše účelně vynaložených nákladů právního zastoupení tak činí 2 783 Kč celkem dle § 9 odst. 3 písm. c) ve spojení s ustanovením § 12 odst. 4 AT 2 000 Kč za 1 úkon právní služby, vycházeno z pct 35 000Kč, 300 Kč za jednu náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 3 AT a dle § 23a zákona o advokacii 21 % DPH ze součtu těchto částek ve výši 483 Kč. Nárok uplatněný žalobkyní pod bodem 8) žalovaný nezpochybnil, nenamítal ani rozpor s dobrými mravy. Žalobkyně pak správně uplatnila svůj nárok na odměnu za poskytnutí právní služby částkou 3 540 Kč dle § 7 AT, vycházeno z pct 60 958, 80 Kč, náhradu hotových výdajů 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT a 806,40 Kč dle 21 % DPH, celkem ve výši 4 646,40 Kč. Pro úplnost odvolací soud dodává, že právní služba poskytnutá žalovanému pod bodem 8) není nijak spojena se shora uvedeným pochybením žalobkyně.

40. K odvolací námitce žalobkyně, že soud prvního stupně pochybil a zatížil řízení vadou, pokud při vyhlášení rozhodnutí uvedl v protokole jinou částku než v písemném vyhotovení rozhodnutí s tím, že není v takovém případě možno postupovat dle ustanovení § 164 o. s. ř., odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně v napadeném rozsudku svůj postup řádně odůvodnil matematickou chybou, popsal ji v odůvodnění svého rozhodnutí a tento postup o. s. ř. svým ustanovením § 164 o. s. ř. umožňuje. Navíc tato matematická chyba je ve světle matematických výpočtů soudu prvního stupně irelevantní, neboť soud prvního stupně uložil žalovanému zaplatit více, než činí součet přiznaných nároků, jinými slovy přiznal výrokem I. žalobkyni více, než kolik jí přiznáno býti mělo. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně přiznal žalobkyni odměnu za právní služby specifikované pod body 3), 4), 7) a 8), jejichž součet však činil 8 881,40 Kč, nikoli částku 14 023,90 Kč, jak správně uvedla žalobkyně ve svém odvolání. Po opravě výpočtu nároku uplatněného pod bodem 7) odvolacím soudem celkem činí částka přiznaných nároků 9 970,40 Kč, tedy pořád méně než bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobkyni výrokem I. rozsudku soudu prvního stupně. Žalovaný se však do výroku I. napadeného rozsudku neodvolal a žalobkyni toto právo nepřisluší, neboť jí výrokem I. bylo v části požadovaného nároku vyhověno, jak shora uvedeno.
41. Odvolací soud s odkazem na shora uvedené rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. dle § 219 o. s. ř. potvrdil, včetně výroku III., kterým byla správně určena výše náhrady nákladů řízení. Žalovaný byl ve sporu před soudem prvního stupně plně úspěšný a soud mu dle ustanovení § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. správně přiznal úplnou náhradu nákladů řízení, jejíž výši správně vyčíslil dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, dále jen „AT“ a odvolací soud pro stručnost na podrobné odůvodnění výpočtu výše nákladů soudem prvního stupně odkazuje. Soud prvního stupně rovněž správně určil lhůtu k plnění této povinnosti (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) a místo plnění na účet soudu prvního stupně, neboť žalovanému byl k ochraně jeho zájmů v tomto řízení ustanoven zástupce (§ 149 odst. 2 o. s. ř.).
42. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalovaný byl v odvolacím řízení plně úspěšný a odvolací soud mu přiznal právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v plném rozsahu. Náhrada nákladů řízení činí odměnu za dva úkony právní služby po 5 000 Kč dle § 7 AT a § 12a odst. 2 AT, a za dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT ve spojení s jeho ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) sepis vyjádření, písm. g) účast při jednání. Žalovanému bylo přiznáno 21 % DPH ve výši 2 226 Kč, neboť právní zástupce žalovaného prokázal, že je jeho plátcem. Celkem účelně vynaložené náklady žalovaného v odvolacím řízení činí 12 826 Kč po zaokrouhlení a žalobkyni bylo uloženo zaplatit je na účet Okresního soudu v Kladně, neboť právní zástupce byl žalovanému k ochraně jeho zájmů ustanoven, do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 věta za středníkem o. s. ř.) a na zákonné platební místo (§149 odst. 2 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Dovolání je přípustné v případě, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně a nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání není přípustné proti rozhodnutím v části, týkající se výroku o nákladech řízení (§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.). Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř.

Praha 12. prosince 2018

JUDr. Renáta Lukešová v. r.
v zastoupení předsedkyně senátu JUDr. Hany Tiché
(z důvodu jejího přeložení k jinému soudu)